

هرکس خود را بزرگ پندارد و در راه رفتنش تکبر به خرج دهد، در حالی الله متعال را ملاقات می کند که بر وی خشمگین است.

از عبدالله بن عمر رضی الله عنهم روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ تَعَاظَمَ فِي نَفْسِهِ، وَاحْتَالَ فِي مِنْشَيْنِهِ، لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ عَصْبَانُ»: «هرکس خود را بزرگ پندارد و در راه رفتنش تکبر به خرج دهد، در حالی الله متعال را ملاقات می کند که بر وی خشمگین است».

[صحیح است] [به روایت حاکم - به روایت احمد]

این حدیث بر مذموم بودن تکبر و خودپرترینی دلالت می کند؛ تکبر و برتر دیدن خود می تواند در راه رفتن و لباس پوشیدن و سخن گفتن و در تمام امور جلوه نماید؛ و هرکس چنین حالتی داشته باشد و خود را بیش از دیگران بزرگ و شایسته‌ی تعظیم بپندارد، روز قیامت درحالی الله متعال را ملاقات می کند که بر وی خشمگین است.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/5513>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

